

WIM DISTELMANS over patattenplantjes, kanker, universiteiten en vrij onderzoek

Hoe bedrijven uw eten en gezondheid beïnvloeden

Over de polemieken van genetisch gemodificeerde organismen (ggo's) en de aantasting van vrij onderzoek is al heel wat inkt gevloeid. Het is uiteraard zinloos de terechte argumenten nogmaals te herhalen.

Een belangrijk punt in de discussie betrof ook de beïnvloeding van onafhankelijk universitair onderzoek door externe, private financieringsbronnen. Dit lijkt meer en meer een neveneffect te worden van de manier waarop universiteiten gesubsidieerd worden. De financiering is namelijk rechtvaardig met het aantal *peer-reviewed* publicaties. Het is bij onderzoekers meer dan bekend dat dit leidt tot

publicitis: niet de inhoud van de publicatie doet er nog toe maar wél het aantal dat geproduceerd wordt. Daardoor riskeert iedereen superspecialist - zeg maar eenzijdige vakidoot - te willen worden van een bepaald nicheonderdeel, wat tot veel publicaties kan leiden, maar waarbij men het relatief belang ervan in de globale problematiek nog nauwelijks kan kaderen. Bovendien komt tijd spenderen aan studenten, doceren en opvolging, hierdoor in het gedrang met beangstigende implicaties voor de volgende generaties.

Het is niet onlogisch dat de privé-sector vooral onderzoek steunt met kans op een aanzienlijke financiële

return. De biotechbedrijven zijn hiervan een recent voorbeeld, maar ook andere sectoren doen dit al onnoemelijk lang. Denk maar aan de ondersteuning door energieleveranciers van onderzoek naar kernenergie en radioactiviteit en van kankeronderzoek door de farmaceutische industrie. Sectoren met een aanzienlijk 'afzetgebied', maar waardoor de impact van de onderzoeksresultaten ook zo maat-

Door ondermaatse overheidsinvestering in universiteiten kan er nog nauwelijks aan kankeronderzoek gedaan worden zonder privé-geld

schappelijk relevant is. Geen enkel bedrijf is geïnteresseerd in onderzoek naar het seksueel gedrag van de Hilarina Sylvatica, een kikker van het Lake District te Chili, of in onderzoek naar de leefomstandigheden van gedetineerden.

Onderzoek naar ggo's of naar nieuwe antikankermiddelen is echter big business. Door de ondermaatse overheidsinvestering in universiteiten kan er nog nauwe-

lijks aan (peperduur) kankeronderzoek gedaan worden zonder privé-gelden. De maatschappelijke impact en het cascade-effect zijn hierdoor amper te overzien: wat we eten wordt beïnvloed door enkele bedrijven en de manier waarop we medisch behandeld worden hangt af van het lobbywerk van enkele farmareuzen. Bovendien blijft er nog niemand over met voldoende globale visie om te kunnen analyseren wat er is misgelopen.

Laten we vooraleer het te laat is betere maatschappelijke keuzes maken: voldoende investeren in onafhankelijk universitair onderzoek, dienstbetoon, opleiding en zorg. Het zal ons allen ten goede

● **Wim Distelmans is professor palliatieve geneeskunde aan de VUB, kankerspecialist en master in Human Ecology.**

● **Wat we eten wordt beïnvloed door enkele bedrijven en de manier waarop we medisch behandeld worden hangt af van het lobbywerk van enkele farmareuzen, schrijft Distelmans.**

komen en bovendien zelfs een niet te onderschatten financiële return opleveren. Het is vijf voor twaalf.